

[Kjærulff-Schmidt]

fastlægger, hvor ligevægtsniveauet ligger. Vi har igennem 1970'erne oplevet det paradoks, at det faktiske rustningsniveau er vokset proportionalt med styrken i og omfanget af afspændingsbestræbelserne.

På dette tidspunkt, hvor vi nu nærmer os udløbet af det gældende danske forsvarsforlig, er det vigtigt at slå fast, at Danmark nu må og skal leve op til sine NATO-forpligtelser. Vi har netop fået oplysningen om, at Norge har truffet beslutninger, der lever op til NATOs krav. Efter fremskridtspartiets opfattelse er tiden nu for længst inde til, at Danmark må vise, at også vi er parat til både de nødvendige økonomiske bevillinger og også til andre forpligtelser, som er nødvendige, hvis alliancen skal være effektiv.

Efter det amerikanske præsidentvalg den 4. november peger meget på en mere fast og stabil amerikansk kurs i internationale spørgsmål. Nogle års usikkerhed har ind imellem ført til, at USAs allierede har prøvet at gå deres egne veje, men der er nu valgt en amerikansk politisk ledelse, som har lovet sine vælgere et stærkt USA økonomisk og sikkerhedspolitisk. Det betyder, at vi kan regne med, at USA forpligter sig over for Vesteuropa. Modstykket er, at Danmark og andre mindre NATO-lande nu må holde op med at tale udenom og nu må give de nødvendige tilsagn.

Generelt gælder det for vores sikkerhedspolitik, at det meget store flertal, der er erklærede tilhængere af NATO-samarbejdet, både i handlinger og ord må leve op til situationen. Så usikker som verden er, er det farligt, hvis enkelte lande igennem deres handlinger eller igennem udtalelser skaber tvivl om, hvorvidt de i virkeligheden går ind for de forpligtelser, de har påtaget sig.

Vi, der hører til de ikke-socialistiske partier, har gang på gang undret os, når socialdemokratiet eller socialdemokratiske politikere har skabt unødigt tvivl om den danske holdning til sikkerhedspolitiske spørgsmål, herunder til NATO og til forholdet til USA. Det gælder hele diskussionen om de øgede danske forsvarsbevillinger. Socialdemokratiet skabte usikkerhed; det viste brevvekslingen mellem forsvarsministeren og den amerikanske forsvarsminister, og det viser usikkerheden op til forsvarsforhandlingerne.

Helt utrolige var fru Jytte Hildens udtalelser om, at hun sammen med andre socialde-

mokrater arbejder for at få USA ud af NATO. Fru Jytte Hilden oplyste ikke, om de andre socialdemokrater, som hun arbejder sammen med, er folketingsmedlemmer, eller om det er partimedlemmer ude i partiorganisationerne. Men fru Jytte Hilden har sagt, at hun er i tvivl om, hvorvidt danske interesser er fælles med USAs. Det skal fru Jytte Hilden selvfølgelig have lov til at mene, men det afviger fuldstændig fra, hvad der er fremskridtspartiets opfattelse, og det afviger fuldstændig fra, hvad der er det ikke-socialistiske Danmarks opfattelse. Det, fru Jytte Hilden gør med en udtalelse af denne karakter, er at rejse en nagende tvivl om, hvor stærkt fodfæste hun og hendes meningsfæller egentlig har i socialdemokratiet, i folketingsgruppen, i partiorganisationen. Hvor troværdigt er socialdemokratiet som NATO-samarbejdspartner, når man ser om bag ved den tilsyneladende pæne og samarbejdspositive ydre facade, som repræsenteres så udmærket af udenrigsministeren?

Også udtalelser som dem, arbejdsminister Auken fremsatte i sin 1. maj-tale i Tivoli Friheden i Århus i år, og hvori han betegnede den kommende amerikanske præsident på en negativ og nedvurderende måde, er belastende for socialdemokratiet, belastende for regeringen og belastende for Danmark.

Tiden er ikke til her at foretage en sammenligning mellem de saglige kvalifikationer og de menneskelige egenskaber hos henholdsvis den danske regering og den kommende amerikanske ledelse. Derimod er tiden i høj grad til, at folketinget tager afstand fra, at en minister, der taler på det officielle Danmarks vegne, på regeringspartiets vegne og på regeringens vegne, fremsætter sådanne udtalelser. Man kunne forvente – mange har forventet – at arbejdsministeren havde trukket sine udtalelser tilbage eller havde beklaget dem. Det kunne man have forventet så meget mere nu, da TV og dagspressen på ny har draget disse udtalelser frem og skabt fornyet debat om dem. Men arbejdsministeren har fortsat hverken trukket sine udtalelser tilbage eller beklaget dem. Og heller ikke statsministeren eller udenrigsministeren har på regeringens vegne taget afstand fra arbejdsministerens meget uheldige og belastende udtalelser.

Fremskridtspartiet har modtaget så mange og så stærke reaktioner i denne sag, at vi ef-